

Det er sådan i den middellange fremskrivning, at der er der plads til det, der hedder konjunktursvingninger. Man korrigerer ikke finansloven på baggrund af konjunktursvingninger. Det er strukturelle problemer, man skal ændre i givet fald. Det er hele filosofien bag det, som den tidligere regering lagde frem, nemlig at man har sunde offentlige finanser, som er i stand til at opsure konjunktursvingninger. Det er formålet med det hele, og derfor skal man ikke ændre finansloven hver 14. dag. Finanslovsændringer, i givet fald, vil have et langsigtet perspektiv, der udmøntes 1 år eller 2 år eller 3 år efterfølgende.

Derfor er det almindelig sund fornuft, at man forsøger at følge det, som den tidligere regering i et vist klarsyn i januar 2001 selv indså, men som den var dårlig til at forfølge. Det, jeg glæder mig over, er jo så, at den nuværende regering vil følge de målsætninger og har styrke til at følge dem, hvad den tidligere regering ikke selv havde. Den fulgte jo ikke sine egne målsætninger.

Så må jeg sige til fru Lotte Bundsgaard, at der ingen tvivl er om, at hver eneste ledige er én ledig for meget. Derfor skal man tilstræbe et sundt erhvervsklima, fjerne byrder på erhvervsvirksomhederne og være med til at lempe skatterne for milliardudgifter, hvilket regeringen har gjort, for at gøre det lettere at ansætte og også at motivere folk til at være i arbejde.

Skattelettelsen betyder trods alt, at man har en forventet stigning i beskæftigelsen på ca. 10.000-12.000. Ærlige skattelettelser er altså et skridt i den rigtige retning.

Endelig vil jeg sige, at det, der jo er afgørende, er det renteniveau, vi har. Er der noget, der egentlig forhindrer, at man får det forventede konjunkturopsving, når der er ro i Irak? Der er svaret, at der for så vidt ikke er noget, der forhindrer det forventede konjunkturopsving. Det er alle for så vidt også enige i. Spørgsmålet er psykologien bag, hvornår man egentlig tør investere.

Formanden:

Så er det fru Lotte Bundsgaard for en sidste kort bemærkning i den her omgang.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er meget enig med finansministeren i, at det er vigtigt at have et godt erhvervsklima i Danmark. Derfor satte den tidligere regering jo også en masse projekter i gang for at gøre forholdene for iværksættere nemmere. Det planlægger den

nuværende økonomi- og erhvervsminister at skære ned på. Er finansministeren enig i, at det er en god idé at skære ned på de tilskud, man giver til centre og andet, der kan rådgive iværksættere, så de kan komme i gang?

Så vil jeg godt sige, at nu tror jeg, der er mange, der har lidt svært ved at forholde sig til finansministerens sure svar og også til råderum og 2010, og hvad ved jeg. Jeg tror til gengæld, der er mange, der sidder hjemme foran fjernsynet og godt kan forholde sig til, at man har oplevet nedskæringer i kommunerne i år. Og finansministeren lyder jo overordentlig optimistisk.

Derfor vil jeg godt spørge finansministeren, om finansministeren kan garantere, at der ikke, hvis der ikke sker ændringer i økonomien – store ændringer, man ikke kan forudse – kommer nedskæringer på de ældre, på børnene og sygehusene osv., som vi har set der har været i år.

Formanden:

Hr. Nicolai Wammen for et sidste spørgsmål.

Nicolai Wammen (S):

Jeg skal prøve ikke at gøre finansministeren helt så sur, som han plejer at være, når han svarer, men stille nogle ganske fredelige spørgsmål.

Kl. 13.20

Hvis vi forudsætter, at finansministeren bliver nødt til at nedjustere vækstkønnen til 1,5 pct., det har jeg ikke hørt finansministeren afvise kan blive nødvendigt, hvilken konsekvens vil det så fra finansministerens side få for beskæftigelsen?

Dernæst siger finansministeren, at regeringens skatteplan vil skaffe 10.000 i arbejde. Jeg kan sige, at i Børsen i dag er der en interessant artikel, hvor man har spurgt toplederne i dansk erhvervsliv, om de mener, at der kan skabes 10.000 job på baggrund af det, regeringen har lagt frem.

Konklusionen er, at det tror erhvervslivet ikke. 67,2 pct. af toplederne mener, at regeringens skatteudspil ikke vil øge tilskyndelsen for personer med lave eller mellemstore indkomster til at arbejde mere. Man mener ikke fra erhvervslivets top – dem, som finansministeren normalt plejer at have som nogle, han gerne vil have i vennekredsen – at regeringens politik holder vand. Man mener ikke, at de 10.000 job er et realistisk mål.

Det vil jeg gerne bede finansministeren om at forholde sig til.